

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 1. europaudvalgsmøde

Mødedato: tirsdag den 22. november 2022

Tidspunkt: kl. 08.15

Sted: vær. 2-133

Dagsorden

Den 21. november 2022

- L 1. Meddelelser fra formanden
- FO 2. Den Europæiske Fredsfacilitet (EPF)
Forelæggelse ved fungerende udenrigsminister
 - *Tidlig forelæggelse*
 - HR (2018) 0094 – Bilag 2 (beslutningsreferat fra EUU-møde 23/6-22)
 - HR (2018) 0094 – Bilag 3 (samlenotat)
- FO 3. Ændring af forordning (EU) 1303/2013 vedr. strukturfondene
Forelæggelse ved fungerende udenrigsminister
 - *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*
 - EUU alm. del (20222) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)
 - KOM (2022) 0231 – Bilag 2 (samlenotat)
- FO 4. Forslag til direktiv om forbedring af arbejdsvilkår for platformsarbejde
Forelæggelse ved fungerende beskæftigelsesminister
 - *Generel indstilling*
 - EUU alm. del (20222) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)
 - KOM (2021) 0762 – Bilag 6 (samlenotat)
- FO 5. Ekstraordinært rådsmøde (transport, telekommunikation og energi – energi) den 24. november 2022
Forelæggelse ved fungerende klima-, energi- og forsyningsminister
 - EUU alm. del (20222) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)
- L 6. Eventuelt

Der vedlægges en foreløbig oversigt over det under punkt 5 nævnte møde.

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FF =Forventet forhandlingsoplæg

FO =Forhandlingsoplæg

FL =Forventet lukket behandling

L =Lukket behandling

Ekstraordinært rådsmøde (transport, telekommunikation og energi – energi) den 24. november 2022

- FO 1. Forslag til rådsforordning om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, udveksling af gas på tværs af grænserne og pålidelige prisbenchmarks
– *Politisk enighed*
KOM (2022) 0549
KOM (2022) 0549 – Bilag 4 (beslutningsreferat vedr. skriftlig forelæggelse 19/10-22)
Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 2)
- FO 2. Forslag til rådsforordning om fastlæggelse af en ramme for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi
– *Politisk enighed*
KOM (2022) 0591
Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 13)
- FO 3. Forslag om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, om bygningers energimæssige ydeevne og om energieffektivitet
– *Tidlig forelæggelse*
KOM (2022) 0222
Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 24)
4. Eventuelt
5. Siden sidst

Alle dagsordenspunkter hører under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort.

Europaudvalget

Referat af 1. europaudvalgsmøde

Dato: tirsdag den 22. november 2022

Tidspunkt: kl. 08.15

Sted: vær. 2-133

Til stede: Henrik Møller (S) næstformand, Jens Joel (S), Kasper Roug (S), Malte Larsen (S), Anne Valentina Berthelsen (SF), Søren Søndergaard (EL), Linea Søgaard-Lidell (V), Jan E. Jørgensen (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Charlotte Munch (DD), Alexander Ryle (LA), Steffen Larsen (LA), Mona Juul (KF), Alex Ahrendtsen (DF), Mette Kierkgaard (M) og Karin Liltorp (M).

Desuden deltog: Fungerende udenrigsminister Jeppe Kofod, fungerende beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard og fungerende klima-, energi- og forsyningsminister Dan Jørgensen.

Henrik Møller fungerede som formand under hele mødet.

L Punkt 1. Meddelelser fra formanden

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 2. Den Europæiske Fredsfacilitet (EPF)

– Tidlig forelæggelse

HR (2018) 0094 – Bilag 2 (beslutningsreferat fra EUU-møde 23/6-22)

HR (2018) 0094 – Bilag 3 (samlenotat)

Den fungerende udenrigsminister: Jeg har glædet mig til at komme tilbage til de mundtlige forelæggelser i udvalget. Jeg er glad for at se både nye og erfarne kræfter.

Sagen blev senest forelagt for udvalget til forhandlingsoplæg den 23. juni 2022. Her gav jeg tilsagn om, at jeg ville vende tilbage til udvalget, såfremt der kom et forslag om at ændre det samlede budget.

Inden jeg gennemgår selve sagen, vil jeg beklage, at samlenotatet blev oversendt for sent til udvalget. Det skyldes, at vi først har modtaget det konkrete forslag, kort før forhandlingerne i Bruxelles blev indledt.

Samtidig ser det ud til, at forhandlingerne går meget stærkt. Der er fortsat drøftelser om den konkrete udformning, men på de indledende møder har medlemslandene udtrykt et klart ønske om at finde en hurtig løsning. Både for at støtten til Ukraine kan opretholdes, og for at faciliteten også fortsat kan fremme EU's bredere udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser globalt.

Vi forventer nu, at der vil blive truffet en politisk beslutning om budgettet i forbindelse med FAC-mødet den 12. december 2022 samt på Det Europæiske Råd den 15.-16. december. Men der kan allerede i de kommende uger være enighed blandt medlemslandene om sagen.

At sagen kan komme til at bevæge sig så hurtigt, stod først klart i slutningen af sidste uge. Derfor mener jeg, at det er det rigtige tidspunkt at forelægge sagen til forhandlingsoplæg. Også selv om vi i Danmark står midt i regeringsforhandlinger. Det er vigtigt, at vi har et solidt dansk mandat at stå på – og at Danmark ikke blokerer for, at der kan træffes en beslutning i Bruxelles.

Den europæiske fredsfacilitet (EPF) blev vedtaget i marts 2021 og har et budgetloft på 5,7 milliarder euro for perioden 2021-2027. Faciliteten er opdelt i to søjler. Den ene søjle finansierer fællesudgifter til EU's militære missioner og operationer. Den anden søjle finansierer støtte til opbygning af militære kapaciteter i tredjelande. Det sker gennem leverancer af forskellige former for våben og militært udstyr. Denne søjle har været særdeles nyttig til at fremme støtte til Ukraine, da den muliggør refusioner af EU-landenes våbenleverancer til Ukraine. Men det betyder også, at budgettet allerede nu er ved at være opbrugt.

Regeringen vurderer, at 4,6 mia. euro af fredsfacilitetens samlede budgetloft på nuværende tidspunkt er forpligtet til indsatser i perioden 2021-2027. Det svarer til ca. 80 pct. af det samlede budgetloft. Heraf er 3,1 mia. euro brugt på støtte til Ukraines væbnede styrker.

Der er blandt de øvrige medlemslande bred enighed om, at situationen ikke er bæredygtig. EPF'en er tænkt som et globalt instrument, der skal kunne anvendes frem til 2027. Den Fælles Udenrigstjeneste har derfor udarbejdet to forslag, som på nuværende tidspunkt danner grundlaget for forhandlingerne.

Det ene forslag indebærer en forøgelse af budgettet én gang med ét stort beløb, som vi forventer vil være omkring 5,9 mia. euro. Det svarer cirka til en fordobling af EPF'ens nuværende budget, og det vil medføre en dansk merudgift på ca. 1 mia. kr.

Det andet forslag indebærer en forøgelse af budgettet med 2 mia. euro med henblik på at opretholde støtten til Ukraine i de kommende måneder. Det vil medføre en dansk merudgift på ca. 0,4 mia. kr. Herudover vil man så på et senere tidspunkt kunne beslutte at forøge det samlede budget, enten i en eventuel midtvejsevaluering af MFF-aftalen i 2023 eller ved den strategiske drøftelse af EPF'en for 2024, som også finder sted i 2023.

Der er som sagt bred opbakning blandt medlemsstaterne til at forøge budgettet for den europæiske fredsfacilitet. Men det står endnu ikke klart, hvilken løsning der vil være enighed om.

Regeringen mener, at der er behov for at øge budgettet for den europæiske fredsfacilitet. Det gør vi som nævnt, fordi det er vigtigt, at fredsfaciliteten også fremadrettet kan sikre, at støtten til Ukraine opretholdes, og at faciliteten fortsat kan fremme EU's bredere udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser globalt og dermed understøtte EU som en troværdig international aktør.

Endelig vil et solidt finansielt grundlag for EPF'en kunne sikre, at vores nationale udgifter til danske våbendonationer til Ukraine fortsat kan refunderes. Et højere samlet budget kan således potentielt være til Danmarks fordel, da der vil være flere midler til at medfinansiere de store danske våbendonationer, der gives til Ukraine. Danmark er blandt de EU-lande, der har doneret flest våben til Ukraine i forhold til vores bnp. Derfor har vi også fået en stor andel af de samlede refusioner.

Samtidig anerkender regeringen, at et øget EPF-budget, afhængigt af størrelsen vil have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Regeringen ønsker derfor, at EU's Fælles Udenrigstjeneste udarbejder en grundig vurdering af finansieringsbehovet samt muligheden for omprioriteringer fra andre indsatser til støtte af Ukraine.

Derfor er forhandlingsoplægget som følger:

FO Regeringen

- lægger vægt på fortsat at sikre den nødvendige støtte til Ukraine, inklusive at bakke op om yderligere støtte til Ukraine og samtidig fastholde EPF'ens globale sigte
- lægger vægt på, at regeringen støtter en forøgelse af EPF'ens budget, hvis der er enighed om det blandt EU's øvrige medlemsstater, idet man fra dansk side som udgangspunkt gerne så, at en beslutning blev truffet i forbindelse med en samlet prioritering under en eventuel MFF-midtvejsevaluering
- lægger vægt på, at der er tale om et engangsforhold i forhold til justering af retsakter under MFF-aftalen
- lægger vægt på, at EU's fælles udenrigstjeneste udarbejder en grundig vurdering af finansieringsbehovet samt muligheden for omprioriteringer.

Jeg ser frem til at høre jeres betragtninger og spørgsmål.

Jeg skal igen beklage, at regeringen har fremsendt materialet sent. Men jeg føler, det er afgørende, at Danmark under de igangværende forhandlinger kan give sin entydige opbakning til, at EU kan fortsætte med den helt afgørende våben- og materielstøtte til Ukraines forsvarskamp.

Søren Søndergaard: Hvis det bare handlede om at fortsætte våbenhjælpen til Ukraine, ville der ikke være noget problem set fra Enhedslistens synspunkt. Vi har fra dag et støttet enhver bevilling til Ukraine, og vi støttede også forhandlingsoplægget, da det blev forelagt i juni. Den del af det er helt uproblematisk. Men det er jo ikke det, forhandlingsoplægget handler om – det er jo meget videre end det. 56 pct. af pengene er blevet brugt til støtte til Ukraine, men man foreslår mere end en fordobling af rammen, hvilket er lidt svært at forstå. Det vil jeg gerne høre ministerens forklaring på. Jeg vil også godt høre ministerens forklaring på, hvad der er sket siden sidst, hvor det var et spørgsmål om at prøve at finde penge inden for rammen.

Vi kan ikke støtte en fordobling af rammen. Vores modstand mod f.eks. EU's træningsmission i Mozambique og andre ting er fuldstændig kendt – vi synes ikke, at der skal gives flere penge til den slags aktioner for at forsvare franske olieinteresser. Men hvis ministeren har behov for støtte til at give våben eller anden hjælp til Ukraine, så er Enhedslisten altid klar. Det gælder selvfølgelig også, hvis der ikke nås en aftale her, og hvis der er behov for særbevillinger. Så støtter vi det ubetinget.

Jens Henrik Thulesen Dahl: Tak for beklagelsen for den sene oversendelse af materialet. Jeg synes stadig væk, at det burde have været muligt at sende mere uddybende materiale tidligere.

Danmarksdemokraterne bakker også fuldt og helt op om støtte til Ukraine, og det skal øges. Ministeren talte om to forskellige beløb – dels et par milliarder til at fokusere på, at man kan støtte Ukraine, dels en fordobling af rammen. Ministeren nævner også, at man ønsker en mere klar analyse af finansieringsbehovet og muligheden for at omprioritere, og i min optik taler det for, at det, man i første omgang må have mandat til, er den lille del – hvis man kan kalde 2 mia. euro en lille del. Vi vil gerne vide med sikkerhed, hvor meget regeringen beder om mandat til.

Alex Ahrendtsen: Vi støtter regeringens forhandlingsoplæg, men ikke uden indvendinger. Ligesom for Enhedslisten er det problematisk for os, at tingene bliver blandet sammen, men sådan er det jo med den fond. Vi lever med det, fordi sagen om Ukraine er så afgørende for Europa og for Danmarks sikkerhed. Ukraine skal have al den hjælp, støtte og våbenleverance, de overhovedet kan få. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt, at vi skal bruge endnu flere penge på kolonikrigene i Afrika, men sådan er det. Vi støtter mandatet og beder til og håber på, at ukrainerne snart får smidt russerne ud af deres land – det er det, det handler om for os.

Karin Liltorp: Moderaterne støtter også regeringens forhandlingsoplæg, men jeg har et tillægsspørgsmål. I må undskylde mig, hvis det er, fordi jeg er ny. Nu kalder vi det penge til en fredsfacilitet, og jeg er bare nysgerrig på, om der bliver arbejdet på andre fronter. Militær støtte er jo som sådan ikke en fredsaktion. Hvis det ikke hører til på dette møde, må vi tage den på et andet tidspunkt.

Den fungerende udenrigsminister: Den europæiske fredsfacilitet blev oprettet i forbindelse med MFF-aftalen fra 2021-2027. I forbindelse med indgåelsen af den budgetaftale sammen med Europa-Parlamentet og selvfølgelig også med Kommissionens mellemkomst aftalte medlemslandene

inklusive Danmark at oprette den europæiske fredsfacilitet, som bl.a. også kan støtte med våbenleverancer både i Europa og globalt.

Dengang vi indgik aftalen om MFF'en, havde vi jo ikke forudset krigen i Ukraine, som kræver så store og massive donationer. Der er på nuværende tidspunkt givet tilsagn om 80 pct. af rammen på 5,7 mia. euro fra 2021-2027, hvoraf langt de fleste er brugt på Ukraine, men der er også andre indsatser. Man kan derfor godt sige, at der er langt til 2027, når vi kun er i 2022. Det kræver derfor, at vi finder en løsning på, at den europæiske fredsfacilitet er ved at være tømt for penge, hvis vi skal kunne fortsætte støtten til bl.a. Ukraine.

Regeringen har også et ønske om, at EU spiller en udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitisk rolle i verden for at bekæmpe konflikt og sikre fred og stabilitet. Det gælder ikke mindst i vores nærområder, om det er Afrika eller det er østpå. Derfor er denne fond et væsentligt redskab blandt de mange, vi har i den udenrigs- og sikkerhedspolitiske værktøjskasse.

Jeg forstår, at Enhedslisten støtter, at vi tilvejebringer midler, så vi kan fortsætte støtten med militært udstyr og materiel til Ukraine – det er godt. Forhandlingsoplægget gør det muligt for Danmark at støtte den løsning, som bevirker, at den europæiske fredsfacilitet får ressourcer til bl.a. at støtte Ukraine.

Option 1 indebærer en forøgelse af den europæiske fredsfacilitet på 5,9 mia. euro, og det er rigtigt, at det er en fordobling. Men det er jo bare én option på bordet. Den anden option, som Jens Henrik Thulesen Dahl er inde på, indebærer i første omgang en forøgelse af budgettet på 2 mia. euro, hvilket vil medføre en dansk merudgift på 0,4 mia. kr. i perioden fra 2024 til 2027. Endelig kan der være en tredje option, som er, at man finder et kompromis et sted imellem.

Sagen er, at det er nødvendigt at løse budgetudfordringen i den europæiske fredsfacilitet, hvis vi fortsat vil og skal kunne støtte bl.a. Ukraine militært og materielt. Vi beder om mandat og opbakning til, at vi finder en løsning sammen med de andre EU-lande, så vi kan fortsætte med vores massive støtte til Ukraine.

Alex Ahrendtsen nævner, at det er afgørende, at vi får stoppet Ruslands invasion, og det er regeringen fuldstændig enig i. Derfor skal vi også sikre, at der i den forbindelse ikke er nogen forhindringer for eventuel støtte. Jo mere vi kan gøre for at bane vej for massiv militær og materiel støtte til Ukraine – ikke mindst på nuværende tidspunkt – desto bedre er det efter vores opfattelse i denne kritiske tid, som Ukraine står i lige nu. Denne sag sender derfor også et signal om, hvorvidt vi vil være med til at fortsætte den militære støtte til Ukraine.

Det er velkendt, at Enhedslisten havde nogle andre holdninger til elementer af MFF'en, inklusive den europæiske fredsfacilitet, da vi i sin tid vedtog den. Den debat tog vi dengang, og vi kan godt tage den igen i dag, men jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, at det i virkeligheden også handler om at tilvejebringe midler til Ukraine. Så kan man have sine reservationer over for fredsfaciliteten, men jeg synes, det er vigtigt at give opbakning til at finde en løsning, og at Danmark ikke blokerer for det blandt EU's medlemslande. Jeg håber, at Enhedslisten vil være med til det, men jeg kunne ikke høre på Søren Søndergaard, om han støttede forhandlingsoplægget eller ej. Fordoblingen er jo ikke vedtaget, men er bare én af optionerne, og det er ikke sikkert, at det ender der.

Til Jens Henrik Thulesen Dahl: Vi lægger i forhandlingsoplægget op til, at vi i udgangspunktet gerne ser spørgsmålet håndteret i forbindelse med budgettet ved midtvejsevalueringen af MFF'en næste år. På det tidspunkt vil det være naturligt at se på, om der er penge, som kan frigives, f.eks. til den europæiske fredsfacilitet. Men hvis det ikke er muligt, og der er opbakning blandt de øvrige EU-lande, så agter regeringen at støtte en forøgelse af budgettet, som der tegner sig enighed omkring – vi vil ikke blokere, og det tror jeg er et rigtig vigtigt signal. Det er vores klare ønske, at vi kan øge rammen, så vi kan fortsætte vores støtte til Ukraine.

Den ene yderlighed er efter min vurdering, at der maksimalt vil blive talt om en option, der fordobler den europæiske fredsfacilitets budget. Så kan en anden yderlighed være, at man venter måske helt til midtvejsevalueringen af MFF'en for at se, om man kan omprioritere midler. Desuden er der den option med betaling af 2 mia. euro, som jeg tror vil kunne skabe noget rum de næste par måneder, men så vil der ikke gå lang tid, før man står med problemet igen, bl.a. hvad angår Ukraine.

Det er et bredt forhandlingsoplæg, hvormed vi ønsker, at Danmark er konstruktive. Det vigtigste for os er, at vi sender et klart signal om, at vi står skulder ved skulder med Ukraine, og at vi fortsætter med både militær og materiel støtte i den kommende tid.

Søren Søndergaard: Der er stadig over en milliard tilbage, så man løber nok ikke lige tør for penge om 5 minutter. Udenrigsministeren ved udmærket godt, at det muligvis ender med mere end en fordobling, hvis vi giver mandat på det grundlag, der er fremlagt. Og så kan man ikke komme bagefter og sige, at det ikke var det, vi troede og håbede. Det mandat, udenrigsministeren beder om nu, kan potentielt føre til over en fordobling, og det siger vi nej til. Hvis ministeren vil ændre på forhandlingsoplægget, bede om noget mindre og lægge afgørende vægt på, at det ikke bliver en fordobling, så kan vi godt være med.

Desuden vil jeg godt lige sige, at Enhedslisten har stemt for alle bevillinger til Ukraine i Folketinget og gennem EU. For os handler denne diskussion ikke om Ukraine, for jeg er fuldstændig enig med Alex Ahrendtsen i, at de selvfølgelig skal have mulighed for at forsvare sig mod det overfald, de har været udsat for. Men det er bare ikke et argument for lige at benytte lejligheden til at mere end fordoble fredsfaciliteten – hvad der jo har været ønske om i mange år. Det resulterer i endnu flere penge til f.eks. TotalEnergies i Mozambique samt andre aktioner, som vi ikke vil støtte. Derfor kan vi ikke støtte det forhandlingsoplægget, som det foreligger.

Den fungerende udenrigsminister: Vi har en velkendt uenighed om den europæiske fredsfacilitet. Vi synes, at det er vigtigt, at den bliver brugt fornuftigt, men for os handler det om at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til at fortsætte støtten til Ukraine. Der er allerede budgetteret med 80 pct. af de 5,9 mia. euro, og jeg tror, alle kan se, at det ikke holder.

Vi står derfor med tre optioner, som jeg godt vil gentage. Den ene er, at vi i forbindelse med midtvejsevalueringen af MFF'en kigger på, om der kan omprioriteres penge. Vi vil gerne se på, om det er muligt at skaffe penge på den måde næste år. Den anden er 2 mia. euro, som vil kunne skabe rum for støtte, i hvert fald de næste par måneder. Det er blevet relevant, idet de andre medlemslande presser på for at få løst udfordringen allerede nu, fordi man gerne vil være sikker på, at man har penge i faciliteten til at støtte Ukraine. Endelig er der den tredje yderlighed, hvor man fordobler budgettet for den europæiske fredsfacilitet. Vi beder om mandat til at støtte den aftale, der kommer

til at være blandt EU's medlemslande. Jeg synes, at det vil være rigtig ærgerligt, hvis Danmark blokerer for en aftale, der kunne bane vej for yderligere støtte.

Det er ikke kun os, der ser behov for at øge budgettet til EPF'en. Det gælder også de lande, som vi betragter som Danmarks ligesindede: bl.a. Tyskland, Sverige, Finland, Nederlandene. De har lagt vægt på, at vi skal løse denne budgetudfordring nu, og derfor beder regeringen om Folketingets opbakning til det. Jeg synes, at det er et vigtigt signal fra Danmark om, at vi fortsat er med til at støtte Ukraine i forsvarskampen.

Jens Henrik Thulesen Dahl: Danmarksdemokraterne bakker fuldstændig op om, at vi skal stå skulder ved skulder med resten af EU om det, der sker i Ukraine.

Men samtidig vil vi selvfølgelig klart opfordre regeringen til at skubbe så meget som muligt på for, at man venter til evalueringen hvad angår andre forhold end Ukraine og ser, om man kan finde midler på anden vis, så det ikke bliver mere end nødvendigt. Men vi er enige i, at enigheden blandt medlemslandene er helt central.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Nye Borgerlige har ytret sig imod det.

FO Punkt 3. Ændring af forordning (EU) 1303/2013 vedr. strukturfondene

- *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*
EUU alm. del (2022) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)
KOM (2022) 0231 – Bilag 2 (samlenotat)

Den fungerende udenrigsminister: Som I ved, står vi midt i en energikrise, der trækker ud. Derfor er der løbende fokus på at udvikle tiltag for at imødegå energikrisen bedst muligt – også gennem tilpasning af den europæiske lovgivning.

Det er på den baggrund, at Europa-Parlamentet i forhandlingerne om REPowerEU har fremlagt et forslag om at ændre den forordning, der fastsætter reglerne for EU's strukturfonde. Formålet med ændringen er at gøre det muligt at omprioritere ikkeudbetalte strukturfondsmidler til at finansiere tiltag under REPowerEU, der skal gøre EU uafhængig af russiske fossile brændstoffer. Det skal bidrage til at afbøde konsekvenserne af energikrisen for EU's borgere og virksomheder.

Der er ikke tale om, at vi skal tilføre flere midler til EU. Ændringen berører midler, der allerede er fordelt mellem EU's medlemsstater for budgetperioden 2014-2020, men som endnu ikke er blevet udbetalt. De strukturfonde, som det foreslås at omprioritere midler fra, er Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (ERDF), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden (CF).

Forslaget indeholder desuden mulighed for at bruge de ikkeudbetalte midler uden national medfinansiering. Dvs. med 100 pct. EU-finansiering. Regeringen mener generelt, at strukturfondsmidler fra EU bør suppleres af national finansiering. Det er vigtigt for at sikre nationalt ejerskab og medansvar. Det kan også bidrage til større kvalitet i udmøntningen af strukturfondsmidler. Derfor forholder vi os skeptisk over for forslaget om 100 pct. EU-finansiering og lægger vægt på, at krisetiltaget ikke må danne præcedens i forhold til forvaltningen af strukturfondsmidler.

Regeringen mener desuden, at det er vigtigt, at afledte merudgifter som følge af forslaget ikke må medføre yderligere nationale byrder i form af øgede EU-bidrag. Dog skal det siges, at regeringen har stor forståelse for den meget vanskelige situation, som stigende energipriser i Europa har skabt i medlemslandene. Regeringen kan i lyset af krisen derfor støtte forslaget.

FO Regeringen beder om Europaudvalgets opbakning til at

- støtte forslaget om at tilpasse forordningen med henblik på at gøre det muligt at omprioritere strukturfondsmidler fra perioden 2014-2020 for at afhjælpe konsekvenserne af de høje energipriser som følge af krigen i Ukraine
- lægge vægt på, at forslaget om 100 pct. EU-finansiering ikke skaber præcedens i forhold til samhørighedsmidler
- lægge vægt på, at afledte merudgifter som følge af forslaget finansieres via omprioritering af eksisterende midler.

Linea Søgaard-Lidell: Venstre støtter regeringens forhandlingsoplæg, fordi vi også mener, at der er brug for, at vi afhjælper konsekvenserne af de høje energipriser og samtidig benytter lejligheden til at fremme den grønne omstilling i hele EU. Vi finder det i den forbindelse centralt, at merudgifter

finansieres via omprioritering, så der ikke pålægges yderligere nationale byrder i form af øgede EU-bidrag.

Søren Søndergaard: Enhedslisten kan også støtte regeringens forhandlingsoplæg. Da vi ikke har fået forhandlingsoplægget på forhånd og dermed kun har det talte ord at forholde os til, kan det til gengæld være lidt svært at få registreret det hele. Jeg fik ikke lige fat i, om regeringen lagde stor vægt på, at de overskydende midler blev brugt til at bidrage til den grønne omstilling. Vi synes, det ville være rimeligt med en form for forhåndsdokumentation af det.

Regeringen fremhæver, at man er af den opfattelse, at national medfinansiering af strukturfondsmidler er vigtig, og som udgangspunkt er jeg enig. Men ifølge revisionsrapporterne skyldes det store omfang af fejl og svig osv. med strukturfondsmidler netop, at der er tale om et dobbeltansvar. Og fra EU's side antyder man så, at problemet ligger hos landene.

Men dette kunne jo være en anledning til at få det undersøgt. Vi kan få en vurdering af, hvordan det går med hensyn til de klassiske problemer med strukturfondsmidler. Viser det sig, at det går bedre, rejser det jo spørgsmålet om, hvorvidt man kunne lære af det. Uretmæssige udbetalinger har vi jo diskuteret længe. Hvis det derimod er det samme, er det jo ligegyldigt. Vil regeringen give tilsagn om at arbejde for, at der bliver udarbejdet en særlig revisionsrapport om lige netop disse midler?

Alex Ahrendtsen: Søren Søndergaard har en vigtig pointe, men for Dansk Folkeparti handler det mere om at forebygge en eventuel social uro i Europa. Derfor støtter vi forhandlingsoplægget. Vi kan ikke leve med, at vi i disse krigstider med en trussel fra Rusland skal opleve, at vi på grund af social uro bliver så uenige, at vi ikke kan støtte op om Ukraine. Det forudsætter et enigt NATO og et enigt Europa, og social uro på grund af økonomien og krisen ville gøre det vanskeligere. Derfor er dette faktisk en fornuftig ordning, som holder hånden under grupper, der har det lidt svært.

Mette Kierkgaard: Moderaterne støtter også regeringens forhandlingsoplæg af de årsager, som allerede er nævnt. Vi er enige i, at det normalt er vigtigt med et element af medfinansiering for at kunne sikre opbakning og langsigtet forankring. Vi er også i enige i at have fokus på, at anvendelsen målrettes små og mellemstore virksomheder, sårbare husholdninger og fastholdelse af arbejdspladser. Har udmøntningen af midlerne en grøn profil, eller er der endnu ikke fastlagt rammer for det?

Mona Juul: Vi er ligesom regeringen skeptiske over for den manglende medfinansiering. Det er der ikke nogen tvivl om, for det er et nøgleelement i denne sag. Det Konservative Folkeparti støtter regeringens forhandlingsoplæg.

Den fungerende udenrigsminister: Forslaget vil ikke påføre Danmark eller andre EU-lande yderligere udgifter. Det handler kun om ubrugte midler for perioden 2014-20 i strukturfondene, som man så kan bruge på problemet med eksploderende energipriser som følge af krigen i Ukraine, der i den grad har ramt Europa, hvilket vi selvfølgelig har en interesse i at få løst.

Der bliver udarbejdet en revisionsrapport om de brugte midler. Men vi vil gerne kigge på Søren Søndergaards forslag. Jeg vil dog sige – om man bruger 90 pct. strukturfondsmidler og 10 pct. national finansiering eller 100 pct. strukturfondsmidler: Man skal anvende alle midler korrekt. Uanset hvad er det et vigtigt kriterium. Jeg deler Søren Søndergaards optagethed af, at EU's midler bliver

brugt korrekt, og det er ikke altid tilfældet rundt omkring i medlemslandene. Det skal vi slå hårdt ned på. Det er regeringens holdning, det er skatteborgernes penge, som bliver brugt. Men vi kigger på det.

Med national medfinansiering sikrer vi ejerskab og forankring. Det er et sundt princip, som man bør have for øje. Der bliver spurgt til kriterierne for, hvordan pengene bruges, og der bliver spurgt til det grønne. Midlerne skal aflede en umiddelbar energikrise. Der kan være grønne tiltag i det, men der ligger ikke nogen kriterier i forslaget endnu – det kommer på et senere tidspunkt. Vores holdning er, at jo mere vi kan gøre for grøn omstilling, desto bedre. Men pengene skal også virke her og nu, både for små og mellemstore virksomheder og for husholdningerne, som er hårdt ramt.

Som Alex Ahrendtsen giver udtryk for, hænger det jo sammen med vores fortsatte massive støtte til Ukraine. Og hvad sker der med enigheden omkring Ukraine og vores faste kurs i den sammenhæng, hvis det begynder at gøre rigtig ondt på små og mellemstore virksomheder og husholdningerne? Det er vigtigt at understrege, at der derfor også er et element af udenrigs- og sikkerhedspolitik. På dette punkt er regeringens holdning klokkeklar: Vi ønsker at mobilisere al den støtte, vi kan, til Ukraine. Og en del af det handler også om at afbøde konsekvenserne af krigen i resten af Europa. Så jeg er meget enig i det.

Alexander Ryle: I Liberal Alliance er vi lidt skeptiske over for forslaget, men jeg skal bare lige være sikker på, at jeg forstår det korrekt. Hvis man annullerer de udnyttede strukturfondsmidler, betyder det så ikke, at medlemslandene får deres penge tilbage, og at de så kan bruge dem til at afhjælpe konsekvenserne nationalt for f.eks. små og mellemstore virksomheder?

Den fungerende udenrigsminister: I princippet er det rigtigt, at ubrugte midler fra 2014-2020 bliver tilbageført til medlemsstaterne, men det sker først efter 2023. Og vi står i en akut energikrise i Europa. Uanset hvordan vi vender og drejer det, vil der være en berettiget forventning om, at vi tilvejebringer midler til at hjælpe med energikrisen i Europa. Hvis vi ikke bruger dem til det, kan der komme krav om andre midler, for vi er nødt til at nødt til hjælpe både virksomheder og husholdninger igennem krisen. Derfor er der kommet dette forslag, og jeg tror, der er bred enighed om, at det er en fornuftig måde at finde penge på hurtigt.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Nye Borgerlige og Liberal Alliance har ytret sig imod det.

FO Punkt 4. Forslag til direktiv om forbedring af arbejdsvilkår for platformsarbejde

– *Generel indstilling*

EUU alm. del (20222) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)

KOM (2021) 0762 – Bilag 6 (samlenotat)

Den fungerende beskæftigelsesminister: Jeg vil forelægge direktivforslaget om forbedring af arbejdsvilkår i platformsarbejde. Sagen forelægges til forhandlingsoplæg.

Indledning

Direktivforslaget om forbedring af arbejdsvilkår i platformsarbejde har til formål at skabe bedre vilkår for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme. Dels ved at understøtte korrekt fastsættelse af deres beskæftigelsesstatus. Dels skal direktivforslaget sikre rettigheder, gennemsigtighed og ansvarlighed ved brug af automatisk overvågning og beslutningstagen. Det kalder vi algoritmeledelse.

Regeringen støtter formålet med direktivforslaget. Med den digitale udvikling ser vi i stigende grad nye forretningsmodeller. Det er grundlæggende positivt og er med til at skabe vækst i samfundet. Samtidig er vi nødt til at være opmærksomme på, hvordan vores indretning af arbejdsmarkedet kan følge med.

Inden jeg går til forslagens indhold, vil jeg knytte et par ord til beslutningsprocessen i EU. Det tjekkeske formandskab er meget ambitiøst. De ønsker, at der opnås politisk enighed i Rådet om forslaget under deres formandskab. Fra dansk side ville vi gerne have haft mere tid til de indholdsmæssige drøftelser, da der er tale om et meget teknisk forslag. Formandskabet har imidlertid en ambition om en generel indstilling på EPSCO-rådsmødet den 8. december 2022.

Direktivforslagets indhold

Lad mig nu kort gennemgå de centrale elementer i først Kommissionens forslag og dernæst, hvad der lægges op til, at Rådet skal blive enige om.

Kommissionens forslag lægger op til, at personer, der udfører platformsarbejde, skal have bedre rettigheder og vilkår. Det skal sikres ved, at det bliver nemmere at bestemme platformsarbejdes beskæftigelsesstatus korrekt. Eller sagt på en anden måde: Hvis man er lønmodtager, er det også vigtigt, at man får status og rettigheder som lønmodtager og ikke som selvstændig.

Direktivforslaget består af følgende tre delelementer:

1. Korrekt bestemmelse af beskæftigelsesstatus.
2. Regulering af automatiske overvågnings- og beslutningssystemer.
3. Gennemsigtighed i forbindelse med platformsarbejde.

Direktivforslaget indeholder den såkaldte formodningsregel, der har til formål at sikre korrekt beskæftigelsesstatus for dem, der udfører arbejde via platformene. Formodningsreglen består i Kommissionens forslag af fem kriterier, som afgør, hvilket udgangspunkt f.eks. domstolene skal anvende, når de i en konkret sag skal tage stilling til, om en person, der udfører platformsarbejde, er lønmodtager eller ej.

Hvis to ud af fem kriterier er opfyldt, skal domstolen i udgangspunktet betragte den pågældende som lønmodtager, og så er det op til platformen at bevise, at der ikke er tale om et ansættelsesforhold. Med andre ord er formodningsreglen en bevisbyrde. Den indebærer omvendt bevisbyrde, når det på grund af kriterierne må formodes, at en person, der udfører platformsarbejde, har lønmodtagerstatus.

Den anden og tredje del i direktivet er bestemmelserne om automatiserede overvågnings- og beslutningssystemer samt gennemsigtighed. Det betyder, at de, der udfører arbejde for platformsvirksomheder får indsigt i, hvornår og hvordan deres arbejde overvåges og kontrolleres af algoritmer.

Regeringens arbejde i forhandlingerne

Det fører mig videre til at sige et par ord om de tekniske drøftelser af forslaget.

Regeringen har fra starten været positive over for, at direktivforslaget adresserer de udfordringer, der kan opstå med nye beskæftigelsesformer som platformsarbejde. Men som det altid er tilfældet med EU-regulering af arbejdsmarkedet, har vi en række opmærksomhedspunkter.

Forslaget skal selvfølgelig være i overensstemmelse med den danske arbejdsmarkedsmodel, hvor det er arbejdsmarkedets parter, der regulerer løn og arbejdsvilkår. Vi er også opmærksomme på, at virksomhederne ikke pålægges for store administrative byrder.

Det har været vigtigt for os, at der er en rimelig balance mellem hensynet til arbejdstagernes beskyttelse og de forpligtelser, som virksomhederne skal leve op til. Desuden er det vigtigt for os, at reelt selvstændige skal kunne forblive selvstændige. Og at regulering af forholdene for soloselvstændige ikke går for langt – det er for at undgå, at der i praksis bliver taget skridt mod en tredje kategori af beskæftigelsesstatus på arbejdsmarkedet.

Hvad angår anvendelsesområdet, finder vi, at det er vigtigt, at direktivet er målrettet egentlige platformsvirksomheder. Det vil sige virksomheder, som via en hjemmeside eller en app formidler opgaver mellem en kunde og en person som tjenesteyder, og hvor platformen tager del i planlægningen af tjenesteyderens arbejde.

Disse vigtige principper er reflekteret i formandskabets seneste ændringsforslag.

Rådets kompromisforslag

Det tjekkiske formandskab har været meget ambitiøst og arbejdet målrettet på en vedtagelse i december 2022. Der foreligger nu et udkast til et kompromisforslag, som dog stadig drøftes. I forhold til Kommissionens oprindelige forslag, er der sket en række ændringer, som vi fra dansk side ser positivt på.

Først og fremmest er vi meget tilfredse med, at definitionen på platformsvirksomheder er blevet præciseret i kompromisforslaget. Definitionen understreger nu, at en platformsvirksomhed omfattet af direktivet er en virksomhed, som gør brug af automatiske overvågnings- og beslutningssystemer for den enkeltes udførelse af arbejdet. Man er altså ikke en platformsvirksomhed, bare fordi man anvender elektroniske redskaber såsom en app eller en hjemmeside. Denne præcisering ser vi som væsentlig.

Herudover fremgår det nu tydeligt af teksten, at der tages hensyn til nationale arbejdsmarkedsmodeller. Der gives også mulighed for, at direktivets regler om algoritmeledelse og gennemsigtighed

kan fraviges i kollektive overenskomster – forudsat at platformsarbejdere er sikret samme beskyttelsesniveau. Endelig er direktivets hjemmelsgrundlag blevet gjort mere tydeligt.

Men der er også ændringsforslag, som vi er mindre tilfredse med. Dette er især forslaget om en formodningsregel med syv kriterier, hvoraf tre skal opfyldes for at udløse den omvendte bevisbyrde med formodning om lønmodtagerstatus. Der foretrækker vi Kommissionens forslag, som vi anser for en balanceret tilgang til, hvornår den omvendte bevisbyrde med formodning om lønmodtagerstatus udløses. Andre lande ønsker, at flere kriterier skal gøre sig gældende, mens Europa-Parlamentet ønsker en regel uden kriterier.

Forhandlingssituationen

Først og fremmest har der generelt været en positiv indstilling til Kommissionens direktivforslag. Formodningsreglen har selvfølgelig været en central del af drøftelserne. Selv om et flertal forventer at bakke op om en formodningsregel, har der været forskellige tilgange til udformningen.

En større gruppe, som Danmark indgår i, foretrækker Kommissionens oprindelige forslag. Det vil sige en formodningsregel med fem kriterier, hvor opfyldelsen af to kriterier udløser omvendt bevisbyrde med formodning om lønmodtagerstatus.

Derudover er der en gruppering af lande, som ønsker, at de enkelte kriterier i Kommissionens forslag til formodningsregel splittes mere op. Derved kommer der flere kriterier, som skal opfyldes.

Endelig har der igennem hele processen været en gruppe lande, som har arbejdet for, at kriterierne for formodningsreglen fastsættes nationalt. Det er vi ikke enige i. For os er det vigtigt, at vi arbejder ud fra de samme kriterier på tværs af EU. Det giver lige vilkår på tværs af landegrænser og undgår konkurrenceforvridning. Den foreliggende tekst er et forsøg på at favne disse uenigheder.

Udformningen og formuleringen af formodningsreglen har været blandt de største knaster under forhandlingerne indtil videre, og forhandlingerne er ikke slut.

Afslutning og forhandlingsoplæg

Nu nærmer vi os afslutningen af forhandlingerne. Regeringen ser positivt på, at der vedtages et direktiv. Det er et vigtigt skridt i at sørge for klarhed over de nye digitale forretningsmodeller, som går på tværs af landegrænser.

Jeg vil gerne understrege, at forslaget ikke lægger hindringer i vejen for, at man nationalt kan indføre mere ambitiøse regler for fastsættelse af beskæftigelsesstatus. Både hvad angår anvendelsesområde og udformning af en formodningsregel.

Lad mig også sige, at der er tale om et komplekst direktiv. Derfor har jeg løbende orienteret Folketinget, og jeg har sat stor pris på det samarbejde. Bl.a. har vi i to omgange mødtes til tekniske gennemgange af direktivet med det foregående Beskæftigelsesudvalg og de danske medlemmer af Europa-Parlamentet. Endvidere har Beskæftigelsesministeriet løbende været i tæt dialog med arbejdsmarkedets parter, som har store aktier i forslaget.

Regeringens forhandlingsoplæg

På den baggrund er jeg her i dag for at søge opbakning til følgende mandat.

FO Regeringen

- lægger vægt på, at der indføres et direktiv med det formål at understøtte bedre arbejdsvilkår for platformsarbejdere
- lægger stor vægt på, at direktivet vil bidrage til at sikre korrekt beskæftigelsesstatus for personer, der udfører arbejde gennem digitale arbejdsplatforme
- lægger stor vægt på, at reelle selvstændige kan forblive selvstændige
- lægger afgørende vægt på, at direktivet kan implementeres og håndhæves i overensstemmelse med den danske model
- lægger vægt på, at alene virksomheder, der i tilrettelæggelsen af arbejdet anvender automatiserede overvågnings- og beslutningssystemer tilknyttet personoplysninger, og hvor disse har betydning for løn og arbejdsvilkår, er omfattet af direktivet
- lægger vægt på, at direktivet ikke pålægger virksomheder unødige store byrder
- lægger stor vægt på, at der ikke skabes en tredje kategori af rettighedshavere, som hverken er lønmodtagere eller selvstændige
- lægger vægt på, at direktivet alene vedrører arbejdsvilkår og arbejdsmiljø og ikke social sikring og skatteforhold
- lægger vægt på, at direktivets formodningsregel indeholder fælles kriterier på EU-niveau samt omvendt bevisbyrde, og støtter Kommissionens forslag som det mest balancerede.

Det er min helt klare forventning, at vi med det mandat kan indgå i gruppen af lande, der støtter Rådets forhandlingsmandat til de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Mona Juul: Det Konservative Folkeparti har drøftet lige præcis dette forhandlingsoplæg rigtig meget. Der er ingen tvivl om, at der er behov for at gøre tingene klarere og lovgive på området. Vi har tre forbehold. Det ene er, at vi ikke synes, det er tydeligt nok, om man ender med at være det ene eller det andet – er det virkelig den bedste måde, vi kan definere status for en virksomhed? Vi er simpelt hen bange for, at nogle kommer i klemme.

Vi har også problemer med den omvendte bevisbyrde i forbindelse med formodningsreglen, for det bryder med den måde, vi gør tingene på normalt, og det er med til at give flere byrder. Jeg hører ministeren sige, at man selvfølgelig vil forsøge at gøre byrderne så små som muligt, men samtidig er der heller ikke nogen erhvervsøkonomiske konsekvensberegninger, fordi man ikke mener, at man kan beregne det nu. Kunne man komme lidt nærmere på, hvilke konsekvenser det vil medføre? Ellers har vi meget svært ved at støtte forhandlingsoplægget.

Alex Ahrendtsen: Hvis man skulle være venlig og imødekommende, kunne man anskue det fra det indre markeds perspektiv, og så ville Dansk Folkeparti bakke op om forhandlingsoplægget. Men det handler jo om indblanding i arbejdsmarkedet, og dermed er det også en trussel mod den danske arbejdsmarkedsmodel.

Jeg noterer med tilfredshed, at regeringen lægger afgørende vægt på, at direktivet skal kunne rummes af den danske arbejdsmarkedsmodel. Det er vi ikke sikre på, at det kan. Og vi er også noget irriterede over, at EU gang på gang skal blande sig i noget, som egentlig burde være et nationalt

anliggende, især for lande, som har udviklet en virkelig velfungerende model. Af de grunde kan vi ikke støtte forhandlingsoplægget, selv om jeg anerkender, at regeringen er opmærksom på problematikken. Ministeren må dog gerne forklare, hvordan regeringen mener, at forslaget fra EU kan rummes af den danske arbejdsmarkedsmodel, for det har vi godt nok meget svært ved at se.

Linea Søgaard-Lidell: Venstre støtter forhandlingsoplægget, selv om vi faktisk ikke er tilfredse. Vi har følgende bemærkninger, som jeg vil læse op: Omvendt bevisbyrde hænger dårligt sammen med dansk retspraksis, og hvis det var muligt, ville det i sig selv betyde, at Venstre ikke kunne gå videre med forhandlingen.

Konsekvenserne af denne lovgivning bliver mindre frihed og færre muligheder for danskerne. Men idet der forventes flertal for gennemførelse af Kommissionens forslag i Rådet, vil vores fokus være på at minimere skaderne på det danske arbejdsmarked. Det vil vi forfølge ved implementeringen, hvor det forventes, at regeringen inddrager de partier, som gav mandatet til forhandlingen. Det skal også tilføjes, at det tjekkiske formandskabs forslag til kompromis er væsentlig bedre end Kommissionens forslag, og det forventes, at regeringen lægger vægt på denne del i forhandlingen.

Anne Valentina Berthelsen: Jeg synes, at der er rigtig fine elementer i Kommissionens udkast, og ministerens bemærkninger om, at det skal være i overensstemmelse med den danske model, er helt afgørende.

Socialistisk Folkeparti har i udgangspunktet en positiv indstilling til forslaget. Vi mener dog, at mængden af kriterier er lidt til den brede side. Jo flere kriterier, der skal opfyldes for, at man kan kalde sig platformsarbejder og dermed opnå lønmodtagerbeskyttelse, jo sværere bliver det. Vi synes, at det skaber nogle sårbarheder, og vi ønsker hellere ét kriterie end to – i virkeligheden så få som muligt. Ministeren må gerne bekræfte, at regeringen er enig i det. Kan ministeren uddybe, hvad de reelle muligheder er for at få mængden af kriterier bragt ned? Vi synes, at det er ret vigtigt for, at dette kommer til at fungere.

Søren Søndergaard: Udgangspunktet for dette var artikel 153 i traktaten (TEUF), og derfor vil jeg bare for en god ordens skyld bede ministeren bekræfte, at Danmark kan vedtage strammere regler – også om arbejdstagerbegrebet – når det er et minimumsdirektiv.

Jeg vil desuden bede ministeren bekræfte, at termene repræsentanter for lønmodtagerne – altså arbejdstagerorganisationer eller deres repræsentanter i Danmark – betyder, at det er de overenskomstbærende organisationer. Med bekræftelse af det kan Enhedslisten støtte forhandlingsoplægget.

Jens Henrik Thulesen Dahl: Normalt ville Danmarksdemokraterne være imod, at man blander sig i det danske arbejdsmarked. Vi har dog lige præcis med hensyn til platformsarbejde behov for at få fastlagt overordnede rammer, da platformsarbejde jo i vid udstrækning også vil være grænseoverskridende. Det kan vi godt bakke op om.

Bekymringen kan være, hvordan vi undgår mere indblanding end nødvendigt i den danske model. Det må ministeren gerne uddybe, men jeg kan høre af regeringens tilgang, at man lægger vægt på det. Det er helt afgørende, at vi får en model, der i videst mulig udstrækning giver mulighed for afvi-

gelse i de danske overenskomster, hvor det giver mening i den danske model. Forudsat at ministeren kan give tilsagn om, at det ikke ender med noget, der ikke lever op til de tilgange, regeringen har, kan vi støtte forhandlingsoplægget.

Mette Kierkgaard: Moderaterne kan også støtte forhandlingsoplægget. Jeg vil gerne understrege, at det også skyldes de formål, som ministeren gennemgik om arbejdsvilkår. Det er fornuftigt at bringe det ind i en EU-sammenhæng, bl.a. for at forebygge konkurrenceforvridning. Et andet argument, som jeg ikke har hørt eller læst, er, at vi ser det som noget, der kan fremme et fleksibelt arbejdsmarked, som platformsarbejde jo er.

Det nævnes, at det er vanskeligt at pege på erhvervsøkonomiske og finansielle konsekvenser, men kan man overhovedet ikke sige noget om det? Forslaget har en meget bred rækkevidde. Moderaterne mener, at det er virkelig vigtigt at have fokus på de administrative byrder, og at bureaukratiet ikke forøges unødigt. Det bemærkes også i oplægget, men kan ministeren sige noget om, hvordan man vil arbejde for det?

Alexander Ryle: Liberal Alliance mener, at digitale arbejdsplatforme bør defineres mere tydeligt i forslaget. Vi er desuden bekymrede for, at det vil være let at opfylde mindst to af de opsatte kriterier i formodningsreglen på et arbejdsmarked, hvor mere styres digitalt. Derfor kan Liberal Alliance ikke støtte forhandlingsoplægget.

Den fungerende beskæftigelsesminister: Både Mona Juul og Mette Kierkgaard spørger, om vi ikke kan komme lidt nærmere på anvendelsesområde, og hvilke og hvor mange virksomheder der vil blive omfattet. Det kan vi ikke, fordi vi ikke har opdaterede tal på det. Vi kan først afgrænse det, når vi kender direktivets fulde omfang, og der findes ikke opgørelser over det samlede antal platformsvirksomheder i Danmark.

Disruptionsrådet, som var nedsat i 2017 af den daværende regering, fandt, at der på det tidspunkt fandtes 17-20 arbejdsplatforme i Danmark. Det tal er formentlig steget siden. Kommissionen har dog estimeret, at antallet af arbejdsplatforme på EU-niveau har ligget nogenlunde stabilt på omkring 500 fra 2017 frem til 2021. Dog forventes antallet af platforme at stige med 10-15 pct. frem mod 2024.

Der findes heller ikke registre eller opgørelse af, hvor mange personer der er beskæftiget på arbejdsplatforme i Danmark. Derfor er det lidt vanskeligt at sige noget konkret om. Hvis man endelig skal prøve at komme det lidt nærmere, har et studie fra FAOS (Forskningscenteret for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier på Københavns Universitet) på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse skønnet, at ca. 1 pct. af danskere mellem 15 og 74 år solgte deres arbejdskraft via en arbejdsplatform i 2019. Det svarer til ca. 44.000 mennesker. Det vil selvfølgelig blive undersøgt yderligere. Endnu en årsag til, at vi ikke ved så meget om det, er, at det har været et reguleringsmæssigt ingenmandsland i ganske lang tid, hvorfor behovet for at have en regulering af området måske giver god mening.

Nogle af jer kredser lidt om den danske arbejdsmarkedsmodel. Jeg vil sige klart og tydeligt, at det har været en vigtig og afgørende prioritet igennem drøftelserne for både den tidligere regering, som jeg jo selv indgik i, men også for forretningsministeriet nu, at direktivet er i overensstemmelse med

den danske arbejdsmarkedsmodel, og at arbejdsmarkedets parter kan og skal spille en aktiv rolle i implementeringen og håndhævelsen af direktivet.

Som vi læser det, respekterer direktivet national lov og praksis og de nationale arbejdsmarkedsmodeller. Det betyder f.eks., at det direkte fremgår af direktivet, at det kan implementeres af arbejdsmarkedets parter, hvis det ønskes. I direktivet er der også henvisninger til nationale kollektive overenskomster på lige fod med lovgivning, f.eks. om definitionen af platformsarbejde. Det er også et udtryk for den betydning, som arbejdsmarkedets parter og kollektive overenskomster har i nogle medlemslande med hensyn til platformsarbejde.

Jeg deler sådan set den skepsis, som flere giver udtryk for. Det er grundlæggende en uskik, at man på fælleseuropæisk plan vil regulere arbejdsmarkedets forhold, hvis det kommer i konflikt med vores danske arbejdsmarkedsmodel. Men jeg er også enig med dem i Europaudvalget, som siger, at der her er tale om et grænseoverskridende fænomen, hvorfor det giver større og mere mening at finde fælles kriterier.

Til Mona Juul, Anne Valentina Berthelsen og Linea Søgaard-Lidell kan jeg sige, at det er afgørende for os, at der opnås enighed om et direktiv, hvor vi har fastsat ens kriterier for alle europæiske lande, uanset hvad det måtte ende på.

Jeg vil gerne bekræfte Søren Søndergaard i, at Folketinget kan indføre strammere, skrappe eller mere tydelige regler, om man vil, ud over hvad man måtte blive enige om i direktivet, i og med der i henhold til traktatens artikel 153 (TEUF) er tale om et minimumsdirektiv.

Med hensyn til definitionen af arbejdstagerrepræsentanter skal det i direktivet forstås i overensstemmelse med det danske overenskomsts system, og derved jo selvfølgelig også de parter, vi kender som lønmodtagerrepræsentanter. Det har været vigtigt for Danmark.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige har ytret sig imod det.

FO Punkt 5. Ekstraordinært rådsmøde (transport, telekommunikation og energi – energi) den 24. november 2022

EUU alm. del (20222) – Bilag 20 (kommenteret dagsorden)

Den fungerende klima-, energi- og forsyningsminister: Der er to sager på dagsordenen for rådsmødet. Begge forelægges til forhandlingsoplæg. Derudover forelægges REPowerEU-forslaget til forhandlingsoplæg. Formandskabet forventes inden for en kort tidshorizont at bede om mandat til at inddrage forslaget i de igangværende trillogforhandlinger om revisionen af direktiverne om vedvarende energi og energieffektivitet.

FO 1. Forslag til rådeforordning om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, udveksling af gas på tværs af grænserne og pålidelige prisbenchmarks

– *Politisk enighed*

KOM (2022) 0549

KOM (2022) 0549 – Bilag 4 (beslutningsreferat vedr. skriftlig forelæggelse 19/10-22)

Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 2)

Den fungerende klima-, energi- og forsyningsminister: Kommissionen fremsatte den 18. oktober et nødforslag, der har fokus på at skabe en bedre koordination af gasindkøb på tværs af grænser, styrke forsynings sikkerheden og solidariteten i en gasnødsituation samt på at skabe pålidelige prisbenchmarks. Selv om der allerede er gennemført en række tiltag på fælles europæisk niveau til at håndtere konsekvenserne af den aktuelle forsynings situation og de høje gaspriser, er der behov for at gøre mere. Den aktuelle energisituation presser stadig de europæiske borgere og virksomheder hårdt.

Den fungerende regering kan generelt støtte forslaget, der har til hensigt at indføre tiltag, der kan få virkning på gaspriserne og sikre forsynings sikkerheden i de kommende vintre.

FO Set i lyset af den sårbare forsynings situation, som EU befinder sig i, lægges der dog stor vægt på, at tiltagene

- ikke bør øge det europæiske gasforbrug eller kompromittere forsynings sikkerheden
- ikke har u hensigtsmæssige finansielle konsekvenser for medlemsstaterne
- ikke skader integriteten af det indre marked, inklusive den finansielle stabilitet
- ikke mindsker investeringslysten i forhold til den grønne omstilling.

Vi er positive over for, at der skal indføres en fælles indkøbsmekanisme, da den set i en europæisk kontekst kan stille EU i en stærkere position og sikre bedre koordination af gasindkøb og fyldning af gaslagre til næste vinter. Vi skal helst undgå en situation, hvor gasaktørerne kæmper om samme gasmængder og er med til at presse priserne op.

Der lægges dog vægt på, at deltagelse som udgangspunkt baseres på frivillighed. Hermed sikres det, at kommercielle gasaktører, der selv er i stand til at forhandle gode prisvilkår på plads, kan fortsætte hermed. Indkøbsmekanismen må heller ikke sætte markedskræfterne ud af spil, ligesom obligatoriske krav om deltagelse alene skal give gasaktørerne mulighed for at købe gas ad den kanal.

Vi er desuden positivt indstillet over for krav om øget transparens. Der lægges derfor vægt på, at der sikres øget transparens hvad angår gasaktørers større indkøb af gas, så længe det ikke medfører væsentlige administrative byrder for gashandlere eller myndigheder. Transparens kan være med til at sikre, at gasaktører ikke overbyder hinanden og dermed påvirker priserne i opadgående retning.

Fra dansk side har man været åben over for at se nærmere på muligheden for at udarbejde et supplerende gasprisindeks for LNG (flydende gas). Der lægges dog vægt på, at et sådant indeks ikke må skade EU's forsyningssikkerhed og skal sikre opretholdelsen af et velfungerende europæisk gasmarked.

Forslaget indeholder en bemyndigelse til Kommissionen til at fremsætte et forslag, der indfører en priskorrektionsmekanisme på TTF (Title Transfer Facility). TTF er det toneangivende prisindeks for gasmarkedet i Europa.

Det Europæiske Råd har allerede peget på muligheden for at indføre en sådan mekanisme, såfremt den overholder en række konkrete kriterier og ikke påvirker eksisterende kontrakter. For den fungerende regering er det centralt, at en sådan mekanisme designes i overensstemmelse med disse kriterier. Det betyder, at mekanismen hverken må skade EU's forsyningssikkerhed, øge gasforbruget eller hindre gasflows mellem medlemsstaterne. Vi lægger derfor stor vægt på, at en priskorrektionsmekanisme på TTF'en tager højde for disse kriterier.

Derudover skal der foreligge grundige analyser af selve mekanismen, ligesom der skal fastsættes klare regler for, hvornår mekanismen ophører igen. Kommissionen forventes at fremsætte et forslag til en mekanisme senere i dag. Forslaget vil blive præsenteret på rådsmødet, og der vil være en første udveksling af synspunkter. Jeg vil til brug for drøftelsen tage udgangspunkt i de synspunkter, som jeg har nævnt. Så snart vi har analyseret forslaget, vil vi vende tilbage til udvalget herom.

Bestemmelserne om styrkelse af solidariteten mellem medlemsstaterne i tilfælde af, at der opstår en nødsituation, supplerer alene eksisterende regler. Reglerne skal sikre, at den eksisterende solidaritetsmekanisme fungerer i de tilfælde, hvor landene endnu ikke har indgået bilaterale solidaritetsaftaler. Vi er positive over for dette. Der lægges derfor stor vægt på, at der udvises solidaritet på tværs af medlemsstaterne i tilfælde af en nødsituation med gasknaphed. Samtidig skal der dog sikres forrang til allerede indgåede bilaterale solidaritetsaftaler, hvor der er medtaget kompensationskrav. Danmark har f.eks. allerede indgået en aftale med Tyskland herom.

Da der er tale om et kriseredskab, der skal have hurtig effekt, er det vigtigt at have implementering for øje tidligt i processen. Vi lægger derfor vægt på, at implementeringen af en intradaymekanisme baseres på nøje analyser og overvejelser om konsekvenserne, således at mekanismen ikke begrænser markedets funktionsevne og potentielt risikerer at flytte handel væk fra de regulerede markeder.

Linea Søgaard-Lidell: Venstre støtter forhandlingsoplægget. Der er behov for, at vi håndterer konsekvenserne af de høje energipriser på fælles europæisk niveau – også i lyset af at de forestående tiltag indføres med solnedgangsklausuler. Vi støtter i særdeleshed tiltag, der sigter på at reducere det europæiske gasforbrug.

Hvordan vil regeringen fremover arbejde for at sikre, at hasteindgreb i gasmarkedet ikke har utilsigtede negative konsekvenser såsom øget efterspørgsel på gas, eller at elpriserne påvirkes i opadgående retning?

Jens Henrik Thulesen Dahl: Danmarksdemokraterne mener også, at det er nødvendigt at gøre noget, men jeg er lidt bekymret for, at det kan give øget gasforbrug, og at det kan give finansielle konsekvenser for medlemsstaterne osv. Er det realistisk, at man får udarbejdet en model, som kan tage højde for de betæneligheder? Jeg går ud fra, at ministeren vender tilbage til en drøftelse i udvalget, når modellen er færdig.

Karin Liltorp: Hvordan vil regeringen arbejde for, at gasforbruget bliver reduceret? Har regeringen gjort sig konkrete tanker om, hvordan man undgår, at det går ud over den grønne omstilling?

Søren Søndergaard: Enhedslisten støtter forhandlingsoplægget, for det skal op at flyve. Jeg har dog behov for at vide, præcis hvad Danmark forpligter sig til. Jeg synes, det er en lille smule uklart. Hvilke foranstaltninger er der helt konkret tale om, når der f.eks. står, at Kommissionen kan »rette henvendelse til medlemsstaterne og bede dem om at træffe passende foranstaltninger for at undgå negative virkninger«? Det er relativt bredt formuleret.

Medfører forslaget nye solidaritetsforpligtigelser over for lande, som vi ikke har bilaterale aftaler med? Kan vi blive pålagt en solidaritetsforpligtigelse over for Polen, selv om vi jo er voldsomt kritiske over for, at Polen ikke gør noget for den grønne omstilling?

Hvis det tager for lang tid at give et svar, kan det i stedet oversendes skriftligt.

Den fungerende klima-, energi- og forsyningsminister: Jeg tror, det ligger implicit i det, I siger, at vi med denne prismekanisme egentlig går ind og piller ved markedsmekanismerne, hvilket vi normalt er imod i Danmark. Normalt er det hverken godt for den grønne omstilling, forsyningsikkerheden eller noget som helst. Men dette er ikke en normal situation. Og markedet er ikke normalt fungerende på grund af det store eksterne chok, som krigen i Ukraine er. Derfor går vi positivt ind i denne sag.

Måske ville det være til gavn for debatten at sige et par ord om den politiske situation. Der er 15 lande, som ønsker en helt anden form for prisloft, end noget parti i Folketinget ville ønske sig. Et prisloft, som vil betyde, at man skal finde et sted – Bruxelles eller Frankfurt – hvorfra man skal sidde og fordele gassen i Europa. Det vil være den reelle konsekvens af deres prisloft. Men jeg kan så fortælle, hvad den tyske vicekansler, Robert Habeck, sagde om det: Hvis vi gør det der, betyder det farvel til EU – det vil EU ikke holde til.

Forestil jer en situation, hvor der er mangel på gas i Europa. Folk fryser og kan ikke betale deres regninger. Og så sidder der nogle bureaukrater et eller andet sted og fordeler gassen. Der er 100 grunde til, hvorfor det er en dårlig idé. Men der er altså mange lande, der går ind for den. Nogle af

mine østeuropæiske kollegaer – som ikke går ind for det – sagde: Vi har prøvet det der med at fordele centralt i 1980'erne, før Muren faldt. Det fungerede ikke så godt. Nu er vi jo et helt andet sted, hvor der er meget mere frivillighed, og hvor der er opsat en række kriterier.

Når vi ikke kan blive mere konkrete, skyldes det, at en vigtig del af forslaget endnu ikke er fremsat – det sker formentlig i eftermiddag. Det bliver også kun en første drøftelse på torsdag. Vi vender selvfølgelig tilbage til Europaudvalget, inden vi kommer for at forelægge det endelige forhandlingsoplæg. Så skal jeg nok – hvis det er mig, der sidder her til den tid – bore ud for jer, hvad bekymringerne er.

Omvendt skal vi jo gøre noget. Vi kan ikke bare sidde og kigge handlingslammet på det nuværende prisniveau. Og denne gang har vi jo faktisk vedtaget lovgivningspakker enormt hurtigt – med få ugers varsel. Det gjaldt f.eks. med at sikre nedgangen i gasforbruget og få fyldt lagrene op. Priserne ligger stadig højt, men det er meget bedre, end det kunne have været, og det er jo, fordi det har virket. Langt de fleste har skåret ganske betragteligt ned i gasforbruget, og vi har fået fyldt lagrene op. Det var ikke sket, hvis EU ikke havde grebet ind.

Der bliver spurgt til, hvad vi helt konkret vil gøre nu. Vi vil forfølge de kriterier, der er sat op for netop at sikre, at det ikke får utilsigtede konsekvenser. Vi kommer tilbage til det, når vi ved mere.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige har ytret sig imod det.

FO 2. Forslag til rådsforordning om fastlæggelse af en ramme for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi

– Politisk enighed

KOM (2022) 0591

Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 13)

Punkt 2 og 3 blev behandlet samlet.

Den fungerende klima-, energi- og forsyningsminister: De næste sager, der forelægges, er REPowerEU-forslaget og forslag til rådsforordning om accelerering af udbygning af vedvarende energi. Der er tæt sammenhæng mellem forslagene, hvorfor forhandlingsoplægget dækker begge sager.

Både REPowerEU-forslaget og rådsforordningen har til formål at skabe hurtigere og smidigere godkendelsesprocesser ved bl.a. at sætte frister for, hvor lang tid en godkendelsesproces må tage.

Rådsforordningen skal på grund af den aktuelle energisituation træde i kraft, umiddelbart efter den er vedtaget og kun gælde i et år. Den vil derfor gælde i en periode, hvor REPowerEU-forslaget endnu ikke er implementeret.

Rådsforordningen retter sig alene mod hurtigere godkendelsesprocesser for specifikke former for VE-anlæg, herunder solcelleanlæg, udbygning af VE-anlæg – såkaldt repowering – og varmepumper. REPowerEU-forslaget har derimod fokus på udpegning af områder, hvor der kan etableres VE-projekter, samt udpegning af særlige »go to-områder«.

FO Den fungerende regering kan generelt støtte forslagene, da de vil bidrage til udbygning af VE i Europa. Intentionen er god, men forslagene kommer primært til at bidrage til udbygningen af mindre VE-projekter. Dertil vil forslagene primært hjælpe andre EU-lande, som ikke er lige så langt som Danmark. I Danmark har vi især fokuseret på storskala projekter som havvindmølle- og solcelleparke. Der lægges derfor stor vægt på, at der som opfølgning på forslagene arbejdes for at sikre, at godkendelsesprocesserne for også større VE-projekter accelereres og smidiggøres.

Begge forslag lægger op til, at VE-projekter skal anerkendes som tungtvejende offentlig interesse. Det skal øge muligheden for fravigelse af krav i miljølovgivningen, som skaber barrierer for VE-udbygning.

Der er tale om en vigtig nuancering af afvejningen mellem klima- og miljøhensyn. Der lægges derfor stor vægt på, at VE-projekter skal kunne kategoriseres som tungtvejende offentlig interesse og tjene folkesundheden og sikkerheden.

Fra dansk side finder vi det også nyttigt at se nærmere på andre krav, som kan skabe barrierer for udbygningen af vedvarende energi. Samme tilgang spiller en stor rolle i aftalen om grøn strøm og varme. Vi lægger derfor vægt på, at der bør indføres øget fleksibilitet i de øvrige betingelser, der omhandler fravigelse fra internationalt beskyttede områder og miljøvurdering af VE-projekter og dertilhørende netinfrastruktur. Det vil kunne sikre, at der kan bidrages væsentligt i forhold til opfyldelsen af reduktionsmålene.

Der lægges desuden stor vægt på, at forslagene tager højde for og tilpasses efter, at der kan være stor forskel på tværs af medlemsstaterne på, hvordan man har organiseret sig. I Danmark er der flere myndigheder inde over godkendelsesprocessen for VE-projekter på land. Det gælder blandt andet kommunerne, da især den lokale forankring kan være vigtig for at sikre lokal opbakning.

Derudover lægges der også vægt på, at forslagene tager højde for og tilpasses efter variationen i VE-projekters kompleksitetsgrad og medlemsstaternes betingelser. Der kan ikke sættes de samme rammer op for alle typer VE-projekter. Nogle af projekterne er meget komplekse og kræver andre og flere procestrin. Samtidig er betingelserne på tværs af landene også helt forskellige. Danmark er eksempelvis et meget tæt pakket land med lidt areal til overs.

Endvidere er det fra dansk side vigtigt, at de foreslåede frister – i begge forslag – kan hjælpe VE-udbygningen. Derfor lægges der vægt på, at tidsfrister for godkendelse af VE-projekter i forslagene skal ligge på et ambitiøst niveau, der kan bidrage til at accelerere VE-udbygningen i EU. Samtidig skal der også tages hensyn til, hvad der er realistisk, da der stadig er mange trin i godkendelsesprocessen, som skal overholdes.

Endelig skal der være sikkerhed om, hvordan forslagene hænger sammen med miljølovgivningen, som også er et vigtigt parameter. Derfor lægges der vægt på, at forslaget sikrer tilstrækkelig klarhed over EU's miljøregler, og hvilke regler der har forrang.

Linea Søgaard-Lidell: Venstre støtter forhandlingsoplægget og ser forslaget som en nødvendighed for at indfri EU's 55-procentsreduktionsmål i 2030.

Vil regeringen arbejde for at sikre, at den nødvendige infrastruktur er til stede for at kunne koble produktionen af VE med de områder, hvor energien benyttes og forbruges? Vil infrastrukturkapaciteten blive indtænkt i den accelererede VE-udbygning?

Hvordan vil regeringen arbejde for at sikre en fornuftig balance med hensyn til natur- og artsbeskyttelse og nabohensyn, så VE-projekter ikke øger den lokale modstand?

Jens Henrik Thulesen Dahl: Det er rigtigt fint at speede processerne op og mindske bureaukratiet. Men kan vi samtidig sikre, at lokale borgere stadig har en reel mulighed for at blive hørt?

Kan ministeren bekræfte, at ministeren kommer tilbage til udvalget og forelægger en evaluering af de to midlertidige forslag med henblik på en fortsættelse af dem?

Karin Liltorp: Tidsfrister for behandling af vedvarende energi støtter vi som udgangspunkt fuldt ud op om. Det kan ikke gå hurtigt nok. Men risikerer man ikke at tilføje et ekstra led af bureaukrati ved at nedsætte tidsfrister? Er det i virkeligheden ikke at symptombehandle, når man i stedet kunne kigge på de underliggende problemer og stille spørgsmålet: Hvorfor tager sagsbehandlingen så lang tid? Risikerer man ikke med dette forslag at lægge fokus et forkert sted i forhold til, hvor det virkelig ville gøre en forskel?

Søren Søndergaard: Enhedslisten kan ikke støtte de to forhandlingsoplæg. Det skyldes, at vi både står i en biodiversitetskrise og en klimakrise, som gensidigt forstærker hinanden. Klimakrisen ødelægger biodiversiteten, biodiversitetskrisen forstærker klimakrisen. Vi synes ikke, der er fundet den rigtige balance her.

Den fungerende klima-, energi- og forsyningsminister: Der vil komme evalueringer af de midlertidige forslag.

Angående hurtigere behandling af VE-projekter, er der altid fare for, at man indfører mere bureaukrati, når man gerne vil kontrollere og sætte regler for noget, også i dette tilfælde. Det er derfor, vi siger, at der skal tages hensyn til nationale forhold.

Tag vores one-stop-shop-godkendelsesproces som eksempel. Der kommer delegationer fra USA for at blive klogere på, hvordan vi giver tilladelse i forbindelse med havvind. I stedet for at projektudvikleren er nødt til at tage kontakt til 20 forskellige myndigheder og tilladelsesinstitutioner, skal de kun ringe til ét nummer. Det er karikeret stillet op – men alligevel ikke langt fra. Så selv om vi i Danmark synes, at 7,5 år er rigtig lang tid at vente på en havvindmøllepark, er det faktisk det hurtigste i verden.

Hvorfor gør vi ikke bare noget tilsvarende på land, kunne man så spørge. Det kan vi ikke, fordi der skal involveres flere miljømyndigheder, når det foregår på land. Måske kunne man samordne dem? Jeg ved det ikke. Under alle omstændigheder vil vi jo ikke bare kunne gå uden om kommunerne.

Jeg tror, at rigtig mange lande vil kunne gøre det hurtigere og bedre, og det ville jo også være til fordel for os. I dag er der virkelig mange regler, også EU-regler, som man skal leve op til, og hvis man gjorde nogle af dem smidigere, ville vi kunne gøre det hurtigere. Men det ville være ret dumt, hvis vi skulle til at opfinde et helt nyt system for det i Danmark. Så vi er meget opmærksomme på den balance. Ikke dermed sagt, at vi ikke kan gøre det bedre. Det tror jeg godt, vi kan. Det er bare ikke ved at skabe unødigt bureaukrati. Det skal ske på baggrund af, at vi er blevet enige om noget i Folketinget. I øvrigt kommer dette jo primært til at handle om VE-anlæg på land, og vi vil jo også gerne have de store projekter med havvind.

Søren Søndergaard har en helt legitim bekymring for balancen mellem biodiversitet og vedvarende energi. Det er jo en diskussion, vi har haft både i dette og andre Folketingsudvalg og til utallige forhandlinger i ministeriet. På nuværende tidspunkt står vi i en situation i Danmark, hvor nogle projekter i bedste fald er forsinkede og i værste fald må droppes på grund af visse hensyn til biodiversitet, som efter nogles mening er skudt forbi målet. Vi vil alle sammen gerne beskytte biodiversiteten, men der har været eksempler, hvor hensynene var ude af proportioner – altså hvis man så på, hvor godt det grønne projekt ville have været i forhold til, hvor lidt man egentlig beskyttede ved at forhindre det.

Efter min mening er det et af vores største dilemmaer i forbindelse med udviklingen af vedvarende energi i Europa. Problemet bliver jo ikke mindre, det bliver kun meget større. Normalt er vi sådan set rigtig glade for de natur- og miljøbeskyttelsestiltag, som vi har fået vedtaget i EU, og som jo beskytter os – også i Danmark – meget bedre, end vi ellers ville have været. For nogle lande er det endog rigtig meget bedre, end det ellers ville have været. Normalt er det jo os, der står på mål for, at der ikke kan rykkes et komma, hvis f.eks. en motorvej skal anlægges et sted i Polen. Nu er vi så på det andet hold. Nu er vi på det hold, som siger, at vi nok bliver nødt til at lempe reglerne nogle steder. Når jeg siger det på den måde, er det for at understrege, at jeg er meget opmærksom på, at vi bliver nødt til at finde en balance i det. Blot fordi noget er vedvarende energi, betyder det ikke, at

man bare kan drøne derudad. Man skal stadig leve op til reglerne. Omvendt er der heller ikke noget natur at passe på, hvis vi ikke gør noget ved klimaforandringerne. Jeg ved godt, at det er stillet karikeret op. Vi bliver nødt til – ganske massivt, ganske hurtigt – at udbygge vores vedvarende energi, hvis vi skal begrænse diverse klimaforandringer.

Vi er meget opmærksomme balancerne, samtidig med at vi altså også kører den – nok lidt hårdere, end Søren Søndergaard ville kunne stå på mål for, for at sige det ærligt. Det er helt fair. Andre partier har lagt massivt pres på mig for at prioritere denne sag, og det gør vi selvfølgelig.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten, Alternativet og Nye Borgerlige har ytret sig imod det.

FO 3. Forslag om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, om bygningers energimæssige ydeevne og om energieffektivitet

– Tidlig forelæggelse

KOM (2022) 0222

Rådsmøde 24/11-22 – Bilag 1 (samlenotat side 24)

Punkt 2 og 3 blev behandlet samlet under punkt 2.

Den fungerende formand: Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige har ytret sig imod det.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 10:05.